

sundby Commune betaler til Aalborg Commune i 25 Mar 600 Rd. aarlig eller en saadan Sum, som Ministeriet maatte bestemme.

Da det ikke kunde nægtes, at Forholdene siden Udgivelsen af Lov af 16de Februar 1856 have forandret sig til Skade for Nørresundby, maatte Ministeriet ansee en Omordning af Forholdet mellem Nørresundby og Aalborg for nødvendig. Det har saaledes viist sig, at den Forudsætning, der laae til Grund for Indførelsen af Skattebyrden til Aalborg, har været urigtig, idet det ikke er gaaet som man ventede, at det fortrinsviis vilde være Næringsdrivende fra Aalborg, der forlagde deres Bedrift til Nørresundby, og det Unaturlige i, at den ene Commune skal kunne beskaffe den anden Communes Beboere til sine egne communale Formaal er derved mere og mere faldet i Dinene. Der er dernæst ved den almindelige Næringslov af 29de December 1857 givet en udvidet Ret til Næringsdrift paa Landet, som deels umiddelbart, deels sandsynligviis gjennem den Ministeriet tilstaaede Bevillingsmyndighed vilde være kommet Nørresundby tilgode uden særlig Beskatning til Aalborg Commune, hvis ikke Loven af 1856 allerede havde ordnet Næringsforholdene sammesteds paa en særegen Maade. Fremfor Alt, ere endelig de Forudsætninger, som ligge til Grund for den nysnævnte Lov, blevne forrykkede ved Anlæget af Pontonbroen over Liimfjorden, der, afføet fra enkelte Afbrydelser ved aldeles usædvanlige Naturbegivenheder, har bragt Aalborg i en let og bekvem Forbindelse med det nordlige Opland og medført, at denne By i en ikke ringe Udstrækning har draget den Søgning til sig, som forhen blev i Nørresundby.

Den Omordning, som under disse Omstændigheder synes nødvendig, fandt Ministeriet, efterat de to Byer ved Broen vare gjorte saa at sige landskafte med hinanden, naturligt at maatte bestaae i, at Nørresundby indlemmedes under Aalborg Kjøbstadcommune. Uagtet der hidtil havde viist sig liden Tilboelighed hertil, navnlig fra Aalborg Communes Side, troede man nemlig ikke at burde opgive Haabet om, at Maalet vilde kunne naaes, naar Sagen under Ledelse af en dertil nedsat Commission gjordes

til Gjenstand for fornyet Forhandling med de vedkommende Parter, og det navnlig gjordes dem klart, at den hidtil bestaaende Tilstand ikke kunne vedblive men maatte afløses af en med de nuværende Forhold og Lovgivningens almindelige Forrifter mere stemmende Ordning. Ministeriet anmodede derfor Amtmanden over Aalborg Amt, Kammerherre, Stiftamtmand Dahlstrøm, Kammerherre Steel til Dronninglund, Borgmester i Aalborg Etatsraad Stricker, Herredsfoged og Skriver i Nør Herred, Cancelliraad Meinig og Procurator Benzen i Aalborg om at sammentræde i en Commission for, efter en nøiagtig Undersøgelse af samtlige Forhold og efterat have forhandlet med Communalbestyrelsen og andre Vedkommende i Aalborg og Nørresundby, at meddele Ministeriet Forflag om de Vilkaar, hvorunder begge Communers Sammensmeltning maatte kunne iværksættes. Skulde Commissionen komme til det Resultat, at Sammensmeltningen ialfald for Liden ikke burde fremtvinges, udbad man sig Commissionens Forflag til, hvad der ellers nu maatte være at gjøre og navnlig om den tidligere tilsigtede Afløsning af Nørresundbyes særegne Beskatningsforhold til Aalborg Commune.

I den fra Commissionen derefter modtagne Betænkning har denne udtalt den eenstemmige Formening, at der ikke bør arbeides hen til Sammensmeltning af de to Communer, forinden en saadan Ordning maatte have vundet Stemmningen for sig i Communerne. Skjøndt der nemlig vel ikke kan siges at være nogen egentlig Strid mellem begges Interesser, som kunde være til Hinder for deres Forening, kunde de dog efter Commissionens Formening, som adskilte ved Liimfjorden, vænkelig nogenfinde smelte sammen, idet saa at sige enhver Indretning, der tilsigter communale Formaalets Opnaaelse, kræver særskilte Foranstaltninger for enhver af dem, og der derhos er en saadan Forskjel i den Grad af Udvikling, som enhver af dem har naaet, at en Forening, der ikke ubillig skulde begunstige den af Communerne, som endnu savner de væsentligste Goder, medens den anden seer sig i Besiddelse af disse, vilde forudsætte en Dvgjørelse og Afregning, der vilde paaføre den mindre Commune en betydelig Byrde, som let vilde komme til at overstige